

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ARCHE

ARCHE

ELEVBLAD FOR GHG

GAMMEL HELLERUP GYMNASIUM SVANEMØLLE-
VEJ 87.....HELLERUP

REDAKTION

BENT JØRGENSEN (ANSVH.)(SØ 3546)
KAREN LARSEN
NIELS BJERRE
POUL SØRENSEN

INDHOLD-

DEN SÆRLIGE PSYKE
ADJUNKT JØRGEN LORENZEN
FLADEMALERIETS RYTMIK
KUNSTMALEREN NIELS BRUUN
TILBAGE TIL TYVERNE
MAG.ART.JØRGEN BUDTZ-JØRGENSEN
OM MODERNE MUSIK
ADJUNKT VIGGO KIRK
INTELLIGENS
PROFESSOR HARALD TORPE
ELEVSIDEN

SKOLENYTT OG LÆSERBREV

PANIS A POPULO BAGSIDEN

BILLEDER ANVENDT I BLADET-

FORSIDE: DEN HELLEGE AEGIDIUS, HANS
MEMLING-ALTERET 1491, LYBECK. SIDE
3: SHAKESPEARE, DRONNING VICTORIA
HERMAN BANG. SIDE 4: FORSKITSE TIL
MALERIET "HYTTERNE" (BILLEDET KØBT
AF SKOLEN 1960) SIDE 5: NIELS BRUUN
SIDE 8: PAUL HINDEMITH, NIELS-VIGGO
BENTZON.....
ARCHE TRYKES HOS E.C.ANDERSEN, BY
7110 (STUDIESTRÆDE 14a) I 600 EKS.
GAMMEL HELLERUP GYMNASIUM
OKTOBER 1960.....40ØRE.

SKOT chokolader

ALTID FRISKE VARER-LÆKRE
GAVEÆSKER- IS HELE ÅRET
STRANDVEJEN 92-HE.1482 x

Takstgrænsens

FARVE & TAPET

CALLISENSVEJ 4 - HELRUP 128

Hellerup

HEL RUP 4450 *Blomster*

SKOT ØI

harald petersen

STRANDVEJEN 92 - HE 2530

model & hobby

AABENRAA 23 BY 3010

Aut. Elektro- Installatør

M. Søb Poulsen

STRANDVEJ 187 HELRUP 5026

ANKER MØBLER

STRANDVEJ 149 . HELL. 3637

» møllen «

hellerupvei

He

4452

E. M. ELLESGE

POUL HOLM

Sportsmagasin

GRUNDL. 1887

SILKEGADE 11

TELEFONER C. 3082 . 13382

ALT I SPORTSREKVISITTER OG BEKLÆDNING
SKOLENS LEVERANDØR

Marinus Jørgensen

Prima dansk Fodtøj
føres altid på Lager

Hellerupvej 1

He 346

quick
foto

STRANDVEJ 84, HELLERUP

T.F. HELR. 1086

Poulin

STRANDVEJ 72 HELL. 2625

GEORGE BINAU

JUVELERER . GULDSMED

STRANDVEJ 177 . TELEFON HELRUP 347

HELLERUPS ÆLDSTE

frisør jens hauge

HELLERUP

den særlige psyke

De af mine læse-
-og det er jo
k ikke så få-
der har læst D.H
Lawrence's "Lady
Chatterley's lo-
ver", vil måske
have studset en
smule over om-
slaget's forsik-
ring, om at bogen
er "unexpurgated

and unabridged". Hvad andet kunne man da tænke sig? Ja, situationen er jo den mærkelige at, dette værk af en af Englands anerkendte forfattere ikke må trykkes i sin helhed i England. Vil en englænder have værket på sin bogreol må han smugle det ind i franske eller svenske udgaver. Her kan han så få lov til at læse alle de grimme gloser, som ikke står i engelske ord bøger, men som alle ved, hvad betyder, og her er alle de steder med, som vel især unge men- nesker synes er spændende.

Som det vil være bekendt fra dagbladene agter

et engelsk forlag nu in- gen at forsøge at udgi- ve "Lady Chatterley" in extenso med fare for be slaglæggelse af oplaget bødestraf og meget an- det slemt. Det lykkes nok heller ikke denne gang at få lov til at trykke bogen i England. Siden dronning Victoria er englænderne jo på et par punkter temmelig snerpede. Den gode dron- ning er jo blandt andet kendt for sit spidse "I am not amused", når der var noget, hun ikke gou- terede. På dronningens tid må damer nok have bevæget sig på ruller under de så omfangsrige skårter, for ben havde de i hvert ikke, og hen- tydninger til, at den menneskelige race ikke formerer sig ved knop- skydning -som den efter victoriansk tankegang burde- stod ikke i høj kurs.

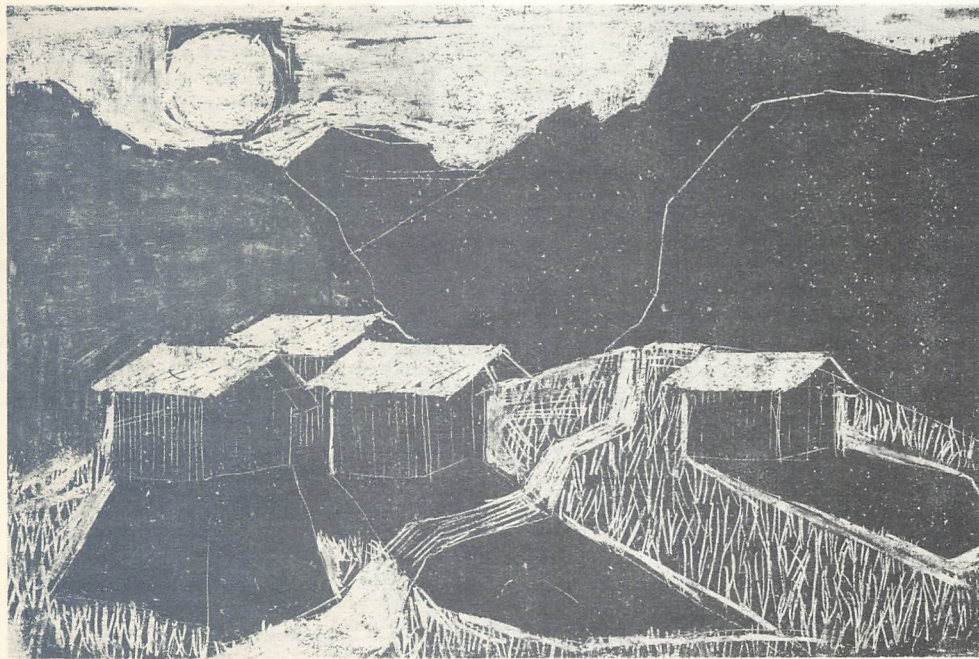
Forfattere fra samtiden kan man jo nok holde ne- de, hvis censurlovene er tilstrækkelig hårde -men hvad med littera- turens "hellige køer" ?

klassikerne. Hvad skal man gøre med Shakespea- re f.eks. når lader en iøvrigt særdeles roman- tisk og nobel heltinde

jonglere med gloser, som hører hjemme under bæl- testedet? Der er åben- bart et stort spring fra, hvad en "virkelig" dame kunne sige under Good Queen Bess, og til hvad man syntes passede sig under Victoria. Og hvad gør man så? Jo al- lerede længe før, nemlig i 1818 havde en vis hr. Bowdler fundet en for- træffelig løsning. Be- meldte år udgav han en "Family Shakespeare" og det var altså en expur- gated edition, hvor al- le de mere saftige af- delinger savnedes. Wil- liam var det jo altså ikke, men hvad gjorde iet, om han roterede i graven deroppe i Strat- ford, når blot man for- skånedes for hans grov- heder. Metoden blev ret yndet i Victoria's tid, og for at mindes opfin- deren blev den form for udgivelse kaldt "bowd- lered editions". Denne art er ikke vel- set blandt Shakespeare- forskere, men ikke de- sto mindre trives bowd- lered editions stadig nemlig til brug i sko- len. Således er den me- get brugte engelske ud-

flademaleriets rytmik

maleren niels bruun fortæller i to artikler lidt om sig selv – og meget om sin kunst

Egentlig havde jeg truet med at tale om mig selv - og jeg skrev en længere søforklaring, men kom uundgåelig ind på en masse ting og oplevelser, så jeg efterhånden følte det, som talte jeg om en forlængst afdød. Derfor har jeg alligevel i sinde at holde mig til mig selv, men med eftertrykket liggende på kraven, der stilles en kunstmaler, for at han skal forstå det sprog, på hvilket han ønsker at udtrykke sig.

Jeg skal villigt indrømme, at jeg startede med vage - omend idealistiske forestillinger

om hvorledes man bliver maler. Som det er almindeligt, kom jeg på Københavns Tekniske Skole m. forberedelse til Akademiet. I stedet for skæg anskaffede jeg mig en hvid kittel- direkte model efter Thorvaldsen- så måtte enhver da kunne se, at der kørte en vordende Picasso-man tilhørte en bestemt race en klan. Jeg stillede den første skoledag i stor forventning (velvidende at jeg ikke straks ville få en opgave a la det Sixtinske Kapel) om at jeg dog ville få håndgribelige ting - det fik jeg også. På Teknisk Skole tegner man efter gips, og jeg fik straks udleveret -ikke en væg- men en enorm stor gipsfod. Jeg husker endnu de sorte tær, tidligere elever havde skænket dette monstrum. I 4 måneder fra 8 til 14 sled jeg med denne rædsel inden tegningen blev --kasseret. Oprigtigt talt så tog det pipet fra mig. Jeg mistede troen, og begyndte at studere jura. -Men

så let er det nu heller ikke at løbe fra sig selv. Dog jeg havde noget at lære - specielt mig selv at kende.

Under krigen måtte jeg en tur til Sverige, og her kom jeg til klarhed over mig selv. Man må gå helt ind for en ting for at have chancen for at vinde. Takket være maleren og billedhuggeren B. Hjorth kom jeg på Konstnerhøgskolan i Stocholm, og senere efter hjemkomsten på Akademiet i Kbh. Nu tog alting sig anderledes ud. Jeg begyndte at forstå at man bør tøjre sin fremtid på en stjerne, derved undgår man unødige begrænsninger, man skal nemlig arbejde som om man skal leve evigt, og elske sin kunst om man skal dø i nat - at blive maler er et arbejde, en skoling der aldrig slutter, man vil aldrig blive færdig - aldrig så god at man ikke kan blive bedre. På Akademiet lærte vi om komposition, om hvordan den ene side af en firkant (lærred) må stå i

et ganske bestemt forhold til den anden for at virke harmoniserende. Man taler om det gyldne snit. De 2 sider danner tilsammen en ganske bestemt brøk, og denne brøk kan danne udgangspunkt f.eks. for figurenes placering på fladen, man kan således inddele fladen helt ind til de mindste detaljer. Inden for komposition har også diagonalerne deres store betydning. Det (fors side. 12)

A black and white photograph of a dark, dilapidated building facade. The building has several windows, some of which are boarded up or broken. A large poster is affixed to the wall in the center, and another smaller poster is visible on the right side. The overall atmosphere is gritty and urban.

tilbage til tyverne

AMERIKANEREN HAROLD LOEB'S
ERINDRINGER FRA TYVERNES
LITTERÆRE OG KUNSTNERISKE
PARIS OG OM BAGGRUNDEN FOR
MINGWAYS ROMAN OG SOLEN
GÅR SIN GANG

Af Jørgen Budtz-Jørgensen

Paris blev som bekendt i tyverne Amerikas litterære hovedstad kunstens forjættede by, hvor en hel generation af talentfulde unge skribenter slog sig ned. Her skrev Hemingway sine første noveller og romanen "Og solen går sin gang", her holdt Gertrude Stein, den store skrue, litterær salon i Rue de Fleurus, og her brændte "den fortabte generation" sit lys i begge ender indtil den store finanskrisen i Amerika i 1929 sendte sine dønminger over Atlanten og tvang de fleste eksilforfattere væk fra Montparnasse og tilbage til aterne.

En af epokens prominente paris-amerikaner, Harold Loeb, har nu skrevet sine erindringer og kaldt dem *The Way It Was*. Titlen lyder som et korrektiv, og er også ment sådan, for Harold Loeb er modellen til den ulyksalige Robert Kohnen i "Og solen går sin gang", ham de andre under fiesten og tyrefægtningen, der foregår i Pamplona, fryser ud. Portrættet er tegnet med vitriolpen. I erindringerne giver Loeb sin egen version af historien.

Det er to forskellige historier, men Loeb virker overbevisende, selv om han naturligvis har ønsket at forsvare sig mod romanportrættet. Han søger dog ikke at bagatellisere det opgør, han havde med Hemingway under Spaniens-opholdet

Harold Loeb har både på mødrene og fædrene side tilknytning til to store amerikanske formuer. Moderen var en Guggenheim. Faderen, der døde da drengen var en halv snes år gammel, var en af Wall Street Loeb'erne. Det er derfor ikke mærkeligt, at Loeb's litterære venner anså ham for velhaver, en kunstens mæcen, der kunne trækkes veksler på når det kneb. Og det kneb ofte. Sandheden er, at man langtfra var nogen rig playboy, der diletterede i litteraturen. I sit eget sociale miljø var den unge Loeb en "fattig slægtning", en intellektuel oprører mod sin baggrund. En stor del af en fædrearv på 50000 dollars gik til, da han giftede sig og rejste vestpå efter universitetsårene på Princeton. Derefter var han en kort tid i familiefirmaet, men det at tjene penge var ham ikke nok, og efter 1. verdenskrig (og hans agteskabs forlis) købte han en andel i boghandelen *The Sunwise Turn*, der var samlingsstedet for det litterære New York. Her knyttede han forbindelse med række af de forfattere, der senere skulle blive bidragydere til hans litterære tidsskrift *Broom*, et af de mange little reviews, der skød op i tyverne og fik en kort men glorieværdig levetid. Planerne til *Broom* havde Harold Loeb med i kufferten, da han 30 år gammel sejlede til Europa i 1921 - på 2. klasse - en ny og "spændende" oplevelse for ham. Det første mål var Paris, men han havde ellers besluttet at lade det ny magasin trykke i Rom, grundet de lavere omkostninger. Naturligvis indtager *Broom* og dets redaktørs fataliteter fremtrædende plads i Loeb's erindringer, og han omtaler mange navne, som i dag er falmende eller helt glemte. At han som redaktør havde fingeren på tidens puls, er der ingen tvivl om. Tidsskriftet bragte således den første engelske oversættelse af Pirandello's *Seks Personer Søger En Forfatter*, det lancerede den unge Ilja Ehrenburg, der var illustrationer af Matisse, Picasso (portrættet af Strawinsky) Juan Gris, Fernand Leger osv. Det er jo navne enhver litterær redaktør kan være stolt af, og hertil kom, at bladet rent typografisk var langt det smukkeste af tyvernes mange tidsskrifter. Det kostede da også Loeb (eller hans familie) 1000 dollars pr. nummer. Med januarnummeret 1924

nr. 16 i rækken, hørte det op med at eksistere. Det sidste nummer beslaglagtes af det amerikanske toldvæsen.

Trods afstikkere til Rom, til Berlin eller London er Paris dog Harold Loeb's faste hovedkvarter, og hans erindringer om disse frugtbare intellektuelle bohèmeår på 20'ernes Montparnasse indeholder nærbilleder af samtlige tidens store heder, fra den lidt talende James Joyce til Gertrude Stein, slægtledets diktatoriske muse, fra Ezra (fors. s 10).

OM MODERNE MUSIK

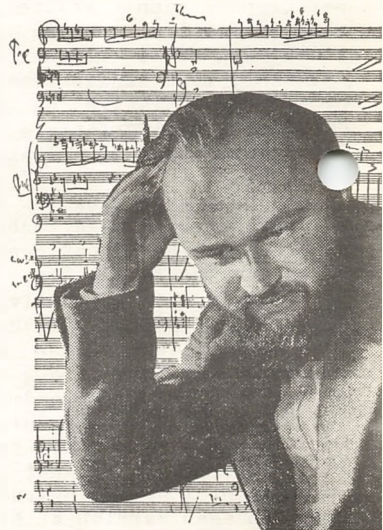
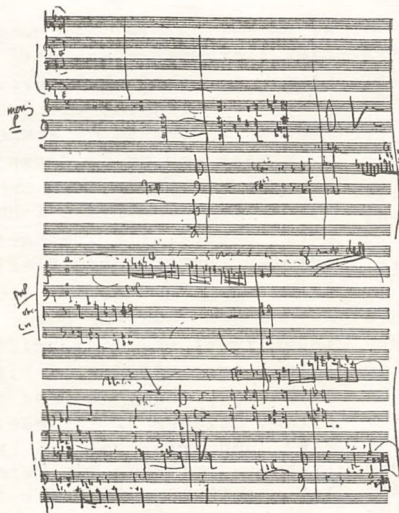
Det er blevet skrevet så tit, at man efterhånden begynder at tro på det, nemlig at den gamle musik afgik ved døden omkring århundredskiftet. Man kan med en vis ret hævde, at romantikerne havde udpint den gamle musik til bristepunktet, akkurat som når man krydrer maden mer og mer, så selv krydderiet tilsidst bliver flov i smagen. Det gjaldt om at spille og synge højere og dybere end før, bruge flere og flere dissonanser, større orkestre osv. Det måtte ende med en sprængning. Den nye generation fra 1900 og fremefter stod faktisk med resterne af det gamle og anede ikke, hvad de skulle stille op med dem. Derfor de mange mere eller mindre anstrengte forsøg på at skabe ny musik. Nogle fandt jazzens rytme ny og spændende, andre søgte til Østens mærkværdige skalaer efter inspiration. Tyskerne gik med sædvanlig grun-

dighed ind for at skabe et helt nyt skalasystem, den velkendte tolvtoneskala, som for mange mennesker er mere teoretisk skrivebordsarbejde end egentlig musik. Læseren har sikkert haft lejlighed til at høre det sidste skud på musikkens stamme, den elektroniske musik. Her er den udøvede musiker erstattet af båndoptagere og generatorer, som er i stand til at servere alle tænkelige, eller snarere utænkelige lyde og støj. Hører man det i fri dressur synes de kunstige frembringelser mere anstrengt, end hvis de bruges til underlæg til film etc. Helt mærkværdig virker den såkaldte "absolutte musik", hvor "tone" forrådet består af lyde optaget i naturen og fra dagliglivet: fuglefløjt, fabrikslarm, skral fra en beværtning osv. Alt dette sammenstilles så til en art musik. Spørgsmålet er så, om det er kunst. Her må jeg tilstå, at

I. sats

Violin
Vertikal Register
Gruppe & Værdi

g	2	♩	3
h	1	♩	1
e	4	♩	2
f	3	♩	2
f	4	♩	1
e	3	♩	3
h	2	♩	2
g	1	♩	3

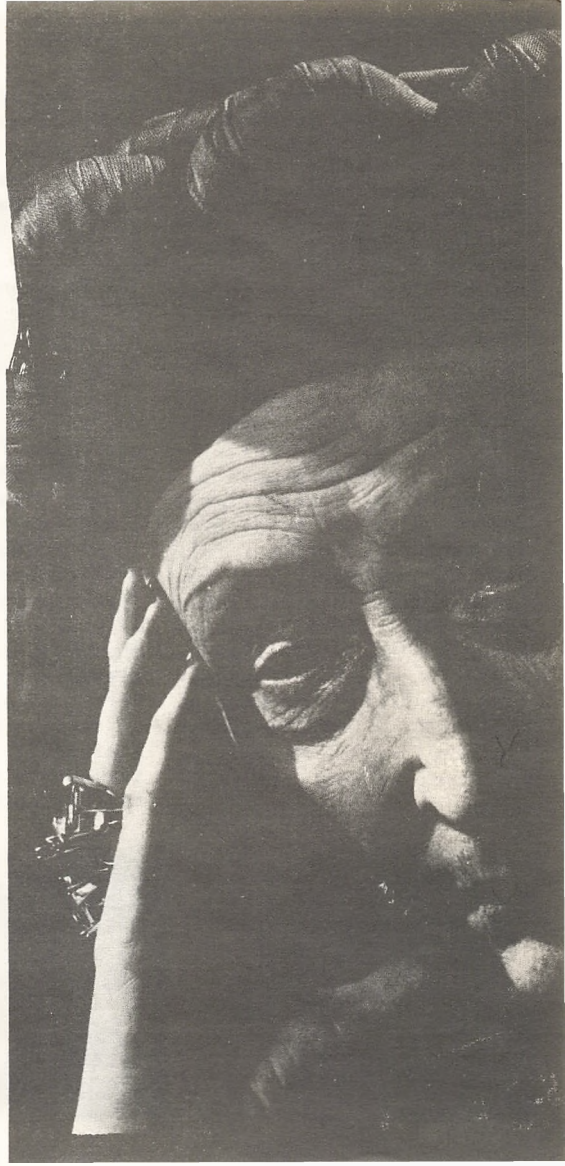
INTELLIGENS

en interessant factor i menneskets sindsliv— at professor harald torpe

Hvis vi iagttager vore medmennesker i den hensigt at få et indtryk af deres begavelse eller intelligens, ser vi snart at denne side af personligheden ytrer sig forskelligt. Men vi bliver også hurtigt klar over, at det ikke er let at få et pålideligt indtryk af, hvor intelligent et menneske er. Vi regner med, at den, der klarer sig godt i skolen er bedre begavet end den, der klarer sig mindre godt. Dette stemmer imidlertid ikke altid. I skolen har vi mange eksempler på at børn har store vanskeligheder i et eller flere fag, læsning, skrivning, men hvor vi alligevel får indtryk af begavelse, og i praktiske situationer kan mennesker opføre sig så ubehjælpsomt, at de virker småt begavede.

Hvordan bærer vi os i det hele taget ad med at vurdere begavelse? Hvor det drejer sig om intelligens eller begavel-

(fors side. 10)

må man naturligvis søge at afgrænse, hvad ordene dækker over. Foran er nævnt, at vi i almindelighed regner med, at den bedste i skolen er den bedst begavede. Men kan man nu uden videre sætte lighedstegn mellem læreevne og intelligens? Svaret må blive nej, idet det kommer an på i hvor høj en grad man i nye situationer er i stand til at benytte det lærte. Da det lærte er uoverskelligt menneskene imellem er det imidlertid umuligt at drage sammenligninger m.h.t. intelligens. Derfor måler man bedst kvotienten ved at stille folk over for opgaver, hvor omtanke spiller større rolle end regulær viden. Disse opgaver kaldes intelligensprøver og er vidt forskellige. De fleste beregnet på skolebørn. Af omtankeprøver (prøver med forskellige problemer) er nogle af typen "hvad vil du gøre hvis du

er i den eller den situation? Dernæst nogle sproglige (om ordforråd) hukommelsesprøver, genfortællingsopgaver osv. Hvis et barn på 10 år klarer lige så mange opgaver, som 10-års børn plejer at kunne løse. Man siger at det har kvotienten 100. Klarer et 10-års barn de 11 åriges opgave har det kvotienten 111 osv. I disse prøver er der få, som klarer sig meget fint, og få meget dårligt. Man taler om spredningen eller intelligensfordelingen.

På grundlag af intelligenskvotienterne plejer man at foretage en grov inddeling i forskellige grupper. De åndssvage står nederst. De fleste med kvotient (kv) under 70 er så ringe udrustet at de ikke kan klare sig i samfundet. Idioterne, de allerlaveste er ude af stand til at klare sig selv. Den

Pound og til Hemingway og hans "set". Loeb boksede og spillede tennis med Hemingway i Paris og hjalp ham med at finde en amerikansk forlægger til novellesamlingen *In Our Time*. Det var i den tid den unge Hemingway endnu havde svært ved at afsætte sine noveller. Siden skete der forskelligt, som brød ham monien i deres indbyrdes forhold. Det var for det første et pokerparti, tilsyneladende en bagatel, men det efterlod en følelse af usikkerhed hos Harold Loeb. Dernæst det intermezzo i

Spanien, Hemingway har givet sin digteriske version af *i Og Solen Går Sin Gang*.

Alle skikkelserne i denne moderne klassiker og baggrund for det hele, Genfinder vi i *The Way It Was*, her imidlertid under deres rigtige navne. Modellen til bogens berømtelige Brett hed Duff Twitchell (se billedet side 7) en engelsk vildkat, hvis tiltrækningssevne man ikke betvivler, når man læser den stadig forelskede skildring. Loeb giver af hende i sine erindringer. Sidste akt af hans eventyr med hende udspilles i Spanien hvor den stakkels Loeb irriterer de andre ved at hænge på. Det trækker op til slagsmål mellem ham og Heming

niels bruun

Det er sådan at man på næsten ethvert billede, ved at indtegne de forskellige diagonaler, vil kunne konstatere, at disse bevidst, og ofte ubevidst, er blevet anvendt til stramning af billedet. En figur, en farve, anbragt i netop denne linie, eller en diagonal går ende gennem en portrætfigurs ene øje har feks. en overgang været en næsten klassisk lov. Men dette er kun hjælpemidler, når billedet gør knuder.

Niels Bruun.

(fors. i næste nummer.)

musik

hvor mærkelig end musikken kan forekomme, så kræves der i tilrettelæggelsen det samme arbejde, den samme kunstneriske proces af såvel den mand, der fremstiller elektronisk musik som af den gamle klassiske komponist. Han må løse en opgave, finde et stof, der interesserer, fremsætte det i forståelig form, og ud af de mange muligheder, der er til hans disposition træffe et valg; for som bekendt viser mesteren sig i begrænsningens svære kunst. Vi må anerkende elektronmusikeren som kunstner. Endelig kan man spørge, om det er kunst, eller musik, der kommer fra hans hånd. Musik i ældre forstand er det i hvert fald ikke (skønt han stadig er afhængig af de klassiske elementer) og dog; i moderne musik indgår trods alt både melodi, rytme, samklang harmoni (disharmoni) osv. selv om disse begreber unægtelig er ble-modificeret noget. Viggo Kirk.

SKOLENYTTILÆSERER

ELEVSIDEN

Redaktionen beklager, at denne rubrik endnu ikke er så omfattende. Sagen er den, at der rent naturligt ikke endnu er sket noget, af hvilket vi har kunnet bringe referat. Endvidere har man ikke været opmærksom på eksistensen af vort blad, hvorfor vi kun har modtaget nedenstående indlæg. Vi lover i midlertid, at dette misforhold mellem skolestof og andet stof vil blive rettet op. Redaktionen.

Det er meget beklageligt, at 3.g-rettighederne er forsvundet på den nye skole. Kompensation i form af rygetilladelse er kommet i stedet; men det er uretfærdigt over for den store del af eleverne, der ikke ryger. Det ville være ønskeligt, om 3.g som tidligere kunne få lov til at gå uden for skolens mure i spisebrikvarteret. Endelig ville det være et betydeligt skridt frem imod et mere gymnasieagtigt forhold, at 3.g også ligesom tidligere måtte blive oppe i frikvarteret. Den lægelige betydning af at blive smidt ned i frikvarteret er absolut også lig nul. V.S..

OM SKOLEBLAD.....
Følelsen af egen vigtighed må have været ledemotiv for landets skolebladsredaktører da de stiftede skolebladskongresserne. De høje herrer gik fra begyndelsen ud fra, at kongres er kongres, hvadenten deltagerne

Fredag den 9. september afholdtes der vælgermøde i frokostkælderen, hvor tre hver for sig udmærkede hold havde ladet sig opstille. Mødet udartede sig ret hurtigt til et mundhuggeri mellem de tre listers formænd og vælgerne, idet det fra højere instanser krævedes, at ingen gymnasieforening kunne eksistere såfremt 4. mellem blev medlemmer af foreningen. (Gud ved, med hvilken begrundelse). De tre listers formænd, der syntes lovlig tvangsindlagte til kravet, var indforstået hermed under begrundelsen "Nå ja, de fjerde mellemlere betyder vel intet. Nej, men de har bare ingen berettiget se i en gymnasieforening. De er velkomne til de allerfleste af foreningens arrangementer, og det må være nok. De skal ikke på barnlig vis - vi vil også være med, - trænge sig ind på områder, der, som navnet lyder, kun er for gymnasiets elever. Når det så viser sig der ikke mere tale om en gymnasieforening, og kommer 4. mellem med, hvad så med 3. mellem? - hvorfor skulle de forfordes, i det øjeblik mellemskolen har fået adgang til vore rækker. Iøvrigt forekom mødet ret rodet og lad det med det samme pointeres, at det ikke skyldtes larmen. Vælgerne var stærkt imod, at 4. mellem skulle med - alene resultatet af afstemningen (136 mod 36) virker overbevisende om modstanden. Så er det bare spørgsmålet, om man virkelig tager hensyn til gymna-

PANis a POPULO

Sendt til redaktionen af en af skolens lærere, der ønsker at være anonym (hvilket han gør ret i): "Det var omkring århundredskiftet i pust Theatre le Boullaibaise (beliggende over for Riqueti y sur la Branche) arlså på dette Teatre opførtes phui et ridderdrama, en huf efter en ... drabelig tvekamp ligger en ridder på gulvet. Den berømte skuespiller Jacques peu apres de L'huberlu sætter sin fod på modstanderens bryst og (smile smile) men i det samme... kommer den overvundne yil at slippe en vind, hvortil L'huberlu udbryder (stilhed) "Eva ånder du endnu?"....

Skolens helt, Danmarks søn, Hr. Stendahl er vendt hjem fra olympiade. Vi kaster os over ham: "Det gik godt?"

"Joh tak, det..."

"Men det var varmt?"

"Jah varmt, det kan..."

"Men De klarede den?"

"Jah i al besk..."

"Vil De ikke give en beskrivelse af Deres værste kamp?"

"Joh altså, jeg starter hårdt, går fra højre helt over til venstre, svinger en venstre vinge og krydshugger. Min modstander, en kæmpekarl, kaster sig tværs over med et doppelthug, han får greb om min venstre nakke, men jeg kløjder omkring, og han sidder i saksen."

"De fik ham?"

"Jah i al besk..."

"Der var drama i lægeteltet?"

"Ja, men vi fik dog det ben savet af.."

Bismarck (efter det 6. glas): "Vi thyskere frygter Gud og hvermand, elher...ningen" (Historielærereforeningen)

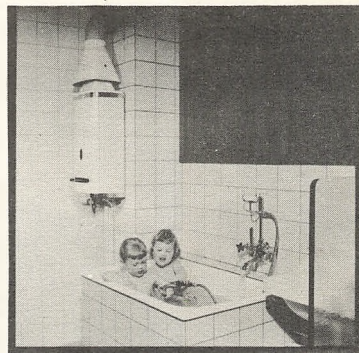
Charcuteri

Diner-Transportable

Selskabssmørrebrød

Strandvejen 193 · Tlf. Helrup 5813

SG-GAS

VARMT VAND

LYNHURTIGT - til en pris udenfor al konkurrence.

3/8 STRANDVEJS-GASVÆRKET

Strandvejen 72, Hellerup · Tlf. HE. 4812

MÅ VI PRÆSENTERE:
Frede F. Nielsen
redaktionens
enfant terrible.

Kendt for sit gen-
nemborende blik,
hvilket han i sin
egenskab af redak-
tionsbud har haft
megen glæde af...

FOTO-Magasinet

M. Roulund

Strandvej 189, Hellerup, Tlf. Helr. 1634

»Brita« blomster

Strandvej 147

København — Hellerup

HE 2015

kolonial

BERNHARD KJØR'S EFT.

STRANDVEJEN 151-HE 50

ISMEJERIET

BIG TERP · SCT. PEDERSVEJ 1 · TELEFON HELRUP 300

FONA

RADIO - FJERN SYN - PLÅDER

Strandvejen 161

Tlf. Helrup 4422